

[Landbrugsministeren.]

tidig udtalte ønsket om, at der skulle ned-sættes en kommission til undersøgelse af alle forhold vedrørende udlån til statshusmandsbrug. Denne kommission har man fået, man er repræsenteret i den, og derfor synes jeg, det var rimeligt at afvente kommissionens resultater, forinden man tog det afgørende standpunkt, man her har taget.

Det undrer mig i øvrigt, at man, når man har det klare standpunkt, så ikke har givet det udtryk i ændringsforslag. Det er normalt her i tinget, og man kan udmærket stille ændringsforslag uden at få dem vedtaget; det er sket nogle gange for alle partier her i salen, og det kunne ske igen. Det ville være ganske interessant at se, hvor langt det konservative folkeparti ønskede at gå i dette spørgsmål.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. H. C. Toft, at han nu havde fundet ud af, at afskrivningsloven var en særdeles god lov for landbruget, i denne forbindelse for de nye statshusmænd. Det er rigtigt; den er god både for landbruget og for andre erhverv, men det skulle jo ikke behøve at begrunde, at man stemmer imod love af samme art og omfang, som man hidtil har stemt for.

Udvalgets ordfører (Carl Petersen): Det ærede medlem hr. H. C. Tofts udtalelser giver mig anledning til et par bemærkninger.

Mindretallet, som det ærede medlem er ordfører for, skriver i betænkningen, at man vil begrænse udlånene til oprettelse af nye husmandsbrug i tyndt befolkede dele af Sønderjylland, til oprettelse af brug på nyindvundne arealer samt til tillægsjord for husmandsbrug, der er for små.

Det fremgår altså klart og tydeligt, hvilke formål man vil anvende penge på, og så synes jeg ikke, det er mærkeligt, at jeg spørger det ærede medlem, hvilke beregninger man da har anstillet med hensyn til, hvor mange penge der skal bruges til disse formål. Har man tænkt sig, at disse opgaver skal løses på den måde, at der stilles så mange midler til rådighed, at de ubegrænset kan løses? For så kan det godt være, at de beløb, det ærede medlem kommer til, bliver større, end hvad der er foreslået i det foreliggende lovforslag. Det

er derfor, jeg er meget interesseret i at få at vide, hvad det er, man tænker på, om det er en ubegrænset løsning af de foreliggende problemer, hvilket vil sige, at man skal kunne imødekomme alle de an- søgninger, der måtte komme.

Fuglsang: Det ærede medlem hr. H. C. Toft brugte de nuværende konjunkturer i landbruget som argument for at holde ikke så lidt igen med hensyn til udstykningslovgivningen og statens udlån til udstykningen. For mig at se siger konjunkturerne noget helt andet. Det, som konjunkturerne, overhovedet udviklingen i landbruget, har medført, er, at medhjælperstaben inden for dansk landbrug siden 1939 er blevet halveret. Mange tusinde unge mennesker er bogstavelig talt jaget væk fra erhvervet, er blevet hindret i at få en virksomhed inden for det erhverv, som de har ønsket at gå ind i. Ikke mindst på denne baggrund vil jeg gerne endnu en gang opfordre de partier, der er tilhængere af en fortsat udstykning, til at stemme for de ændringsforslag, som mit parti har stillet. Det, man fra den anden side vil, er i virkeligheden at komme udstykningen til livs. Det er for mig at se meget typisk, når det ærede medlem hr. H. C. Toft er villig til at give støtte til de nyindvundne arealer i Sønderjylland. Det fortæller, at man til en vis grad er villig til at oprette brug på områder, hvis jordkvalitet er mere eller mindre tvivlsom, men at man i virkeligheden vil dække over herregårdene. Jeg mener netop, man skal tage jorden, hvor den er samlet i alt for store bedrifter, og at man under hensyn til konjunkturerne og udviklingen i landbruget skal sætte stærkere ind dér end hidtil.

H. C. Toft: Ordføreren for det radikale venstre, det ærede medlem hr. Axel Sørensen, antydede, at vi ikke ville medvirke til denne lovgivning, og spurgte, om vi syntes, det var mere tillokkende at medvirke til en statsudlånsvirksomhed til andre formål, hvor behovet ikke var så stort. Jeg må gøre det ærede medlem opmærksom på, at det konservative folkeparti rent principielt har den opfattelse, at statens udlånsvirksomhed skal begrænses — det gælder altså ikke specielt den foreliggende sag.